

Medlem for 1ste Kreds (Schovelin), om det af Regeringen i det andet høje Ting fremsatte Lovforslag om en Formueafgift og om, at Sparsommeligheden vil lide Skade ved dette Lovforslags Gennemførelse. Jeg vil gerne, ogsaa i Sparsommelighedens Interesse, fremholde den økonomiske Lov, jeg her har henvist til, og sige, at der netop ved den tidligere Regerings Forsømmelse er sket en Udvikling, som har været til den allerstørste Skade netop for Sparsommeligheden. Den lille Mand, som har sparet, lad os sige 10 000 rigtige Kroner sammen for Aar tilbage, har ikke mere 10 000 Kr., han har kun 6 000 Kr., Resten er forsvundet, fordi man har forsømt at tage Hensyn til de økonomiske Love, som det ærede 3die Medlem for 4de Kreds nu fremhæver, men som det ærede Medlem sammen med sit Parti har forsømt at tage Hensyn til.

Naar jeg citerede forhenværende Folketingsmand Pinstrup, som ønskede en langsom Stigning af Kronkursen planlagt, saa imødegaa det ærede 3die Medlem for 4de Kreds dette ved at spørge mig, om jeg da ikke tror, man er vant til Plan i Landbrugets Arbejde, om jeg tror, det er noget, der gaar planløst for sig. Nej, saa meget kender jeg i hvert Fald til Landbruget; jeg ved meget vel, det er et planmæssigt Arbejde og endda et Arbejde, der helst skal være vel planlagt, men det, som Pinstrup her ytrede Ønske om, var jo ikke en Planlæggelse af, hvordan han eller det ærede 3die Medlem for 4de Kreds skulde pløje eller besaa deres Marker eller høste Afgrøden; nej, det var en Planlæggelse af, hvorledes man skulde komme til en Stigning, en gradvis Stigning i Kronkursen, saaledes at man kom op paa det Standpunkt, som vi bør op paa, og som vi alle ønsker at komme op paa, men paa en saadan Maade, at det ikke volder Rystelser i Landets Erhvervsliv.

Hvis jeg i mit første Indlæg har sagt, at der ikke forelaa nogen Henvendelse fra et Produktionserhverv, maa det være en Fejltagelse, idet jeg jo meget vel ved, at Landbruget er et Produktionserhverv, og jeg vilde have sagt Industriproduktionserhverv. Jeg synes, det ærede Medlem maatte kunne sige sig selv, at hvis jeg har ytret mig paa den Maade, som han anholdt, er det sket ved en Fejltagelse og ikke paa nogen anden Maade.

Det ærede Medlem værgede sig stærkt imod, at hans Parti skulde være et Gaardmandsparti, og dette Afsnit af min Tale — det kan jeg kun glæde mig over —

synes at have gjort noget Indtryk paa det ærede Medlem. Jeg pegede i Gaar paa det Perspektiv, som ligger deri, og henviste det ærede Medlem til, at han i Statistisk Aarvog kunde se det Antal, som hans Parti kunde blive reduceret til. Det ærede Medlem har aabenbart fulgt Anvisningen; han har fra i Gaar til i Dag konstateret, at Gaardmændene med deres Hustruer kun udgør Halvdelen af Venstres Vælgere, følgelig maa der være flere. Ja, det er der, men det var netop det, jeg paapegede, at hvis Venstre fortsætter den ensidige Politik, som man hidtil har ført, vil det komme ud i en Udvikling, hvor det mister sine Tilhængere i de andre Befolkningsklasser, som hidtil har givet Venstre Støtte, og reduceres til at blive det, som det i sin Politik paa saa mange Punkter har været, et Gaardmandsparti. Og det er ikke afkræftet ved den Forhandling, der her har fundet Sted, thi det er jo rigtigt, som jeg fremholdt i Gaar, at Interesserne her er stik modsatte; det, som er en Ulykke for alt, hvad der hedder Byerhverv, den dalende Valuta, er ikke paa samme Maade, i alt Fald ikke paa det Stadium, vi er naaet til nu, en Ulykke for Landbruget, thi Landbruget producerer ved Hjælp af den lille danske Krone og kan samtidig sælge til den høje fremmede Valuta.

Det ærede Medlems Udtalelser vedrørende Arbejdsforholdene var ogsaa adskilligt mere afdæmpede end i Gaar. Dog synes jeg, at det ærede Medlem, naar han kan udtale sig, som han her har gjort, viser, at han ikke har noget som helst Kendskab til Arbejdstempoet og Arbejdsvilkaarene i moderne Industri. Nej, det har det ærede Medlem ikke, naar han saa absolut kan modsige, at en forkortet Arbejdstid meget vel kan forenes med en lige saa stor eller endog en forøget Produktion. Jeg vilde ogsaa her gerne bede det ærede Medlem fortsætte den Udvikling, som han dog trods alt synes at være inde i, og bede ham være tilgængelig for Belæring — ikke fra min Side, det er sikkert for meget at forlange allerede nu, men fra andres. Og med Hensyn til det, som det ærede Medlem stadig kredser om, Spørgsmaalet om 8 Timers Dagen, Spørgsmaalet om Foranstaltninger til at gøre Livet og Arbejdsforholdene taalelige for den arbejdende Befolkning, vil jeg henvise ham til et Dokument, som dog formentlig har nogen Autoritet, til Versailles-Traktaten, ved hvilken der jo er oprettet en internatio-